

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/146/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010179
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1613010179.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikuša a JUDr. Ľudmily Králikovej, v trestnej veci obžalovaného N.. P. V. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 74/2013 zo dňa 10.10.2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. apríla 2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku sa vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T 74/2013 zo dňa 10.10.2013 bol obžalovaný N.. P. V. uznaný vinným zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s použitím § 138 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.04.2011 v čase okolo 14.00 hod. v časti T. V. - pri meste U. na cyklistickej cestičke smerom od U. do J. B. P. ako vodič osobného motorového vozidla zn. U. H., ev.č. BA XXX JH nasmeroval osobné motorové vozidlo na príslušníka Mestskej polície mesta U. T. T., ktorý v rámci plnenia služobných úloh chcel zdvihnutím terčika zastaviť osobné motorové vozidlo obvineného pre spáchanie priestupku v zmysle zákona o cestnej premávke, pričom obžalovaný na znamenie „U.“ nereagoval a navyše svoje vozidlo nasmeroval na poškodeného, v dôsledku čoho bol poškodený donútený uskočiť z jazdnej dráhy vozidla.

Za to bol obžalovanému podľa § 323 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, § 39 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 1 (jeden) rok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný. Odvolanie smeruje proti výrokom o vine i treste.

V písomných dôvodov odvolania podaných prostredníctvom obhajcu obžalovaný uvádza, že v rámci konania na súde prvého stupňa bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces a právo na obhajobu. Prejavilo sa to v tom, že súd zamietol vykonanie dôkazov, ktoré obvinenie vyvracali alebo zoslabovali.

Rovnosť strán bola v tomto prípade narušená. Zdôrazňuje tiež, že je povinnosťou prokurátora preukázať vinu obžalovaného, čo realizuje ním vyhľadanými a zabezpečenými dôkazmi a takisto aj dôkazmi predloženými obhajobou. Súd môže v zmysle zásady kontradiktórnosti zamietnuť návrhy strany len vtedy, ak je isté, že takéto dôkazy nemôžu prispieť k objasneniu skutkového stavu.

Dôvody odvolania obžalovaného boli doplnené podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 28.02.2014 a ich prílohou je aj odborné vyjadrenie znalca z odboru dopravy N.. Y. W..

V doplňujúcich dôvodoch odvolania sa obžalovaný venuje podstatným argumentom okresného súdu, ktoré sa týkajú spôsobu výkonu právomoci verejného činiteľa pracovníkmi Mestskej polície U., otázky vecnej a miestnej príslušnosti Mestskej polície U., posudzovania, či sa obžalovaný dopustil priestupku.

Pokiaľ ide o miestnu a vecnú príslušnosť Mestskej polície U. súd prvého stupňa zaujal právny názor, že mestská polícia bola zriadená nariadením Mestského zastupiteľstva v U., ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.08.1991. Námietky, ktoré obžalovaný vzniesol voči tomu, či poškodený vykonával právomoc verejného činiteľa spôsobom neodporujúcim zákonu, vyhodnotil súd prvého stupňa na základe § 3 ods. 1 písm. f/ zákona č. 564/1991 Zb., podľa ktorého obecná polícia objasňuje priestupky, ak tak ustanovuje osobitný predpis, prejednáva v blokovom konaní priestupky ustanovené osobitným predpisom a priestupky proti plynulosti cestnej premávky spáchané neuposlušnosťou pokynu vyplývajúceho - z dopravnej značky zákaz zastavenia, zákaz stáť, zákaz vjazdu, zákaz odbočovania, zákaz otáčania, prikázaný smer jazdy, prikázaný smer obchádzania, vyhradené parkovisko, obytná zóna, pešia zóna, školská zóna, zóna s dopravným obmedzením a parkovisko - zo všeobecnej úpravy cestnej premávky, ktorou sa zakazuje zastavenie, stáť a vjazd vozidiel.

Na rozdiel od konštatovania okresného súdu sa obžalovaný domnieva, že je významnou skutočnosťou práve spôsobilosť mestského policajta vykonávať svoju právomoc v súlade so zákonom a nie v rozpore s ním. Rovnako dôležitým faktorom je aj zistenie, či mestskí policajti rešpektovali princíp miestnej príslušnosti a aj z tohto hľadiska, či neprekročili rozsah svojej právomoci.

Obžalovaný poukazuje ďalej na to, že žiadal založiť do spisu videosekvenciu previerky výpovede na mieste, ktorá bola vykonaná v prípravnom konaní, tento návrh súd neakceptoval s odôvodnením, že z tejto previerky vyplýva záver, že je technicky možná tak verzia obžalovaného ako aj verzia poškodeného, čo bolo v podstate zrejmé už z výpovedí týchto osôb z prípravného konania. Preto súd považoval z dôkazného hľadiska za nadbytočnú aj samotnú previerku výpovede na mieste. Obžalovaný sa naopak domnieva, že súd nemohol sám z technického hľadiska riešiť takúto závažnú otázku a preto mal do konania pribrať znalca z odboru cestnej dopravy, ktorý by sa na základe dostupných dôkazov vedel vyjadriť, ktorá výpoveď je z hľadiska technického prijateľná a ktorá nie.

Za spornú považuje obžalovaný aj otázku či sa dopustil dopravného priestupku, ak áno, o aký malo ísť a či tu bol dôvod na jeho zastavovanie. Z vyjadrení policajtov vyplýva, že počas jazdy nerešpektoval dopravnú značku C8, avšak obžalovaný poukazuje na situáciu, v ktorej nie je vylúčené obchádzanie prekážky, resp. vyhýbanie sa prekážkam (jamám na vozovke), zvlášť, keď sa v tomto čase na cyklistickom chodníku nenachádzali žiadni cyklisti. Samotná vozovka bola v dezolátnom stave a na cyklistický chodník vyšiel iba preto, aby sa jamám vyhýhol.

Policajti mali vozidlo skryté, aby ich nikto nevidel a nebolo vybavené a označené ako vozidlo mestskej polície. Zarážajúce je aj ich vyjadrenie, že ak by neboli skrytí, potom by na cyklistický chodník nikto nevyšiel. Obžalovaný je presvedčený, že v prípade, ak mestskí policajti vykonávajú svoju právomoc v rozpore so zákonom, nie je im poskytovaná ochrana ako verejným činiteľom.

Vo vzťahu k prenasledovaniu obžalovaného obžalovaný poukazuje na záver okresného súdu, že mestskí policajti nemali motív prenasledovať ho, ak by bol páchal iba priestupok. Z vyjadrení policajtov v postavení svedkov však vyplýva, že dôvodom prenasledovania bola iba ich domnienka, že asi spáchal trestný čin, keď uteká, prípadne, že mohol byť opitý, nafetovaný alebo pytlak. Netvrdili, že by ho prenasledovali kvôli tomu, že by bol na policajta útočil.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania upriamuje pozornosť na konštatovanie okresného súdu, ktorý v súvislosti s úvahami o treste konštatoval, že vzhľadom na pomery na cyklistickej cestičke, ktorej

rozmery neumožňujú vyvinúť vysokú, nebezpečnú rýchlosť, nakoľko sa vodič musí sústrediť na udržanie vozidla na cestičke, bolo nasmerovanie vozidla na poškodeného len demonštratívne a umožňujúce mu bezpečne uskočiť. Z tohto záveru okresného súdu je podľa obžalovaného zrejme, že neuveril poškodenému a svedkovi, aj ich vyjadreniu ohľadne rýchlosti vozidla a mal teda zrejme pochybnosti o vierohodnosti týchto ich vyjadrení.

V ďalšej časti odôvodnenia odvolania obžalovaný analyzuje závery odborného vyjadrenia, ktoré dal vypracovať znalcovi z odboru dopravy.

S poukazom na uvedené dôvody navrhol obžalovaný odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a vrátiť vec okresnému súdu na nové prejednanie. Alternatívne obžalovaný navrhol odvolaciemu súdu oslobodiť ho spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca zdôraznil, že fotografie z miesta činu jednoznačne dokazujú, že po ceste sa nedalo ísť takou rýchlosťou, ako to popisujú vo svojich výpovediach policajti bez toho, aby nedošlo k poškodeniu vozidla, ktoré mali k dispozícii. V celom rozsahu odkázal na svoj záverečný návrh uvedený v písomných podaniach.

Obžalovaný N.. P. V. odkázal na vyjadrenia svojho obhajcu. Opätovne zdôraznil, že ak by ho niekto na cyklistickom chodníku zastavoval, musel by ho vidieť. Nie je pravdou, že by pred policajtami unikal, oni ho zastavovali po možno piatich kilometroch od chodníka.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry uviedla, že zo strany prokuratúry neboli pôvodne vznesené výhrady voči napadnutému rozsudku, avšak vzhľadom na skutočnosti, ktoré sú zrejme z podaného odborného vyjadrenia, ponechala rozhodnutie o odvolaní na úvahe súdu.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, pričom ustálil, že skutkové zistenia okresného súdu sú vzhľadom na prednesenú obranu obžalovaného neúplné, pričom je potrebné za účelom preverenia obrany obžalovaného vykonať vo veci ďalšie dôkazy.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Obžalovaný N.. P. V. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 16.05.2013 stíhaný pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe.

V rámci hlavného pojednávania vykonal súd prvého stupňa dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkov T. T., Y. K., T. T., vykonaním obhliadky miesta činu a prečítaním listinných dôkazov.

Obžalovaný spáchanie skutku popiera a trvá na tom, že nespáchal žiaden zločin. V mieste, kde sa mal skutok stať, bolo na ceste viacero jám a veľkých výmoľov. Tieto prekážky obchádzal po ceste pre chodcov a cyklistov v dĺžke cca 10-20 metrov, pričom týmto neohrozil žiadneho účastníka cestnej premávky. Nikde v okolí neboli žiadne osoby a nevidel ani mestských policajtov. Po prejedaní

spomenutého úseku sa vrátil na vozovku a asi po ôsmich kilometroch zistil, že ho prenasleduje nejaké auto. Až v J. B. P. potom, čo strieľali, zastavil a bol spútaný mestskými policajtmí zo U.. Na mieste mu povedali, že ho zastavovali, ale on na nich nereagoval.

V rozpore s verziou obžalovaného je verzia policajtov, ktorí mali obžalovaného najskôr zastavovať a ktorí ho ďalej prenasledovali až do zastavenia jeho vozidla.

Svedkovia T. T. a Y. K. v podstate zhodne uvádzajú, že z vozidla, ktoré mali zaparkované za kríkmi videli ako na cyklistický chodník vchádza červené motorové vozidlo značky U.. Potom čo ho uvideli, svedok T. vyšiel tomuto autu oproti so zastavovacím terčikom v ruke a dával znamenie, aby vozidlo zastavilo. Bol oblečený v služobnej rovnošate mestskej polície a jeho kolega svedok Y. K. kráčal za ním. Vozidlo na cyklistickom chodníku zrazu zvýšilo rýchlosť a smerovalo na svedka T.. V dôsledku tohto manévru musel uskočiť mimo cyklotrasu. Následne vozidlo opustilo cyklotrasu a vrátilo sa na vozovku. Svedkovia nasadli rýchlo do auta a začali červené vozidlo prenasledovať. Mali podozrenie, že ak sa takto správa vodič pri relatívne nezávažnom priestupku, môže ísť o hľadanú osobu, kradnuté auto alebo podozrenie z iného trestného činu. Počas prenasledovania sa dostali dvakrát na jeho úroveň a aj vtedy mu dávali znamenie terčikom, aby zastavil. Vozidlo zastavilo až pod železničným nadjazdom v J. B. P., kde vodiča vyzvali, aby vystúpil z vozidla.

Pôvodne sa rozhodli vozidlo zastaviť z dôvodu, že jeho vodič nerešpektoval značku C8, čím porušil § 3 ods. 2 písm. b/ zákona o cestnej premávke.

Na hlavnom pojednávaní okresného súdu bol k veci vypočutý aj zástupca náčelníka Mestskej polície v U., ktorý dostal iba sprostredkované informácie od členov hliadky, T. T. a Y. K.. Bolo mu oznámené, že vodič na cyklotrase nasmeroval svoje vozidlo na policajta, tento musel uskočiť a vzápätí začali vozidlo prenasledovať. Svedok sa vyjadril aj k tomu, že prejednávane priestupkov, ku ktorým dôjde na cyklotrase, patrí do kompetencie mestskej polície. Je pravdou, že hliadka nemala riadne služobné vozidlo, ktoré bolo v tom čase v servise, ale mala náhradné vozidlo, ktoré bolo označené magnetickými pásmi a s nápisom mestská polícia.

Pri ustálení skutkového stavu vychádzal súd prvého stupňa aj z listinných dôkazov, ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní, predovšetkým z výsledkov previerky výpovede na mieste a takisto sa súd opieral o zistenia, ktoré vyplynuli z ohliadky miesta činu realizovanej v rámci konania pred súdom.

Pokiaľ ide o previerku výpovede na mieste činu, táto bola uskutočnená dňa 18.04.2012, teda približne rok po skutku a zúčastnili sa jej obžalovaný N.. P. V. a svedok T. T.. Zo zápisnice je možné zistiť, že poškodený T. T. označil na mieste odkiaľ vychádzal zo zaparkovaného vozidla po tom, čo uvidel vchádzať vozidlo obžalovaného na cyklistickú dráhu, ďalej označil mieste, kde sa nachádzal, keď malo dôjsť ku kolízii s vozidlom obžalovaného. Okrem toho ukázal aj miesto, kde vozidlo obžalovaného zišlo z cyklistickej dráhy na nespevnenú cestu. Podľa vyjadrenia obžalovaného N.. P. V. tento na mieste takisto označil rozhodujúce body a to miesto, v ktorom vyšiel s vozidlom na cyklistický chodník, ako aj miesto, kde z tejto cyklistickej dráhy zišiel späť na nespevnenú cestu. Vzdialenosť, ktorú mal po chodníku prejsť, bola približne 17,7 m. Takisto obžalovaný označil, v ktorom mieste videl prednú časť kapoty bieleho vozidla, ktoré bolo zaparkované kolmo k cyklistickému chodníku.

Tak v prípade previerky výpovede svedka T. T., ako aj previerky výpovede obžalovaného je uvedený výsledok, z ktorého vyplýva, že skutok sa mohol odohrať tak, ako ho uvádza svedok a rovnako sa mohol odohrať tak, ako ho popisuje obžalovaný.

Po zohľadnení uvedených dôkazov, ktoré boli v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní vykonané, nebolo nemožné podľa názoru odvolacieho súdu prijať jednoznačný záver a ustáliť, že ku skutku došlo tak, ako ho popisujú svedkovia T. a K.. Je potrebné pripomenúť, že obžalovaný od začiatku trestného stíhania zachováva nemenný postoj k obvineniu, keď uvádza, že na mieste činu sa v stanovenom čase nachádzal a za pravdivé označil aj tvrdenie, že prešiel so svojim vozidlom na cyklistický chodník a to z dôvodu, že obchádzal výmole, ktoré sa nachádzali na nespevnenej časti vozovky. Potom ako tieto výmole obišiel, z cyklistického chodníka zišiel naspäť na vozovku a počas tohto manévru vylúčil, že by ho niekto zastavoval. V rámci previerky na mieste činu bola aj táto verzia obžalovaného preverovaná a bola z technického hľadiska vyhodnotená ako rovnako pravdepodobná s verziou, ktorú podávajú členovia mestskej polície.

Tak ako to už bolo naznačené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia, v rámci konania na odvolacom súde bolo obžalovaným predložené odborné vyjadrenie vypracované znalcom N. Y. W.. Tento bol požiadany, aby na podklade doposiaľ zabezpečených dôkazov, najmä s prihliadnutím na zadokumentovanú previerku výpovede na mieste činu zaujal z odborného hľadiska postoj k jednotlivým verziám svedkov a obžalovaného.

Znalcom bola vypracovaná analýza priebehu skutku, ku ktorému došlo dňa 27.04.2011 na cyklistickej cestičke v blízkosti mesta U., v časti T. V. v smere do J. B. P.. Pri tomto skutku mal vodič osobného motorového vozidla U. H. nasmerovať vozidlo na člena mestskej polície, ktorý chcel vozidlo v rámci plnenia služobných povinností zastaviť. Vzhľadom na rozdielne údaje o priebehu skutku, je analýza priebehu podaná v dvoch alternatívach a obe alternatívy sú z technického hľadiska vyhodnocované.

Po uskutočnení analýzy znalec k alternatíve „A“ (podľa údajov policajta) konštatoval, že pri rýchlosti jazdy vozidla U. v rozsahu 12,4 až 13,7 km/h je nasimulovaný priebeh skutku z technického hľadiska do istej miery prijateľný, avšak je potrebné vziať do úvahy možný spôsob pohybu vozidla U. (vybočenie doprava na policajta a v zapätí opustenie cestičky pre cyklistov). V prípade takéhoto spôsobu pohybu vozidla U., by vozidlo zišlo z cestičky pre cyklistov ešte pred miestom, v ktorom stál policajt a tento by teda nemusel vykonať žiadny úskok. Spomenutá vypočítaná rýchlosť vozidla zodpovedá dolnej hranici rýchlosti behu chodca vo veku cca 30 rokov a je z technického hľadiska veľmi nepravdepodobné, že by sa vozidlo po cyklistickej trase pohybovalo takouto rýchlosťou. Pri akejkoľvek vyššej rýchlosti vozidla je priebeh skutku z technického hľadiska neprijateľný z dôvodu, že vozidlo U. by cez úroveň miesta, v ktorom mal stáť policajt, prešlo skôr ako sa do tohto miesta policajt vôbec dostal.

Znalec sa pri analýze tejto alternatívy vyjadril aj k videozáznamu z priebehu skutku, z ktorého je zrejmé, že rýchlosť vozidla U. zachytená na zázname je podstatne vyššia ako znalcom vypočítaná rýchlosť. Takisto znalec uviedol, že priebeh skutku zachytený na videozázname vychádza z iných vstupných údajov než aké sa nachádzajú v zápisnici o previerke výpovede na mieste.

Po uskutočnení analýzy znalec k alternatíve „B“ (podľa údajov vodiča U.) z technického hľadiska konštatoval, že spôsob pohybu vozidla U., ako aj spôsob pohybu člena mestskej polície podľa tejto alternatívy je z technického hľadiska prijateľný. Podľa tejto alternatívy nedošlo z technického hľadiska k žiadnemu ohrozeniu príslušníka polície, pretože vozidlo U. zišlo z cestičky pre cyklistov skôr, teda v dostatočnej vzdialenosti pred miestom, v ktorom mal príslušník polície vozidlo zastavovať. Prihliadajúc hlavne na rýchlosť jazdy vozidla U. je možné tvrdiť, že policajt by sa do miesta, kde mal vozidlo U. zastavovať z časového hľadiska nestihol ani dostať.

Súčasťou odborného vyjadrenia sú aj prílohy, v ktorých sú zachytené všetky východiskové údaje a priebeh pohybu vozidla značky U. a člena mestskej polície v jednotlivých alternatívach.

Hodnotiac závery predloženého odborného vyjadrenia, ktorým bolo dokazovanie pred odvolacím súdom podľa § 326 ods. 5 Tr. poriadku doplnené, prihliadajúc na ostatné vykonané dôkazy, je možné konštatovať, že skutkový stav nie je objasnený do takej miery, aby bolo možné ustáliť, akým spôsobom vlastne došlo ku skutku, respektíve, či došlo ku kolízii vozidla obžalovaného s členom mestskej polície, ktorý mal vozidlo zastavovať.

Pochybnosti, ktoré sa nepodarilo odstrániť ani okresnému súdu, sa po predložení odborného vyjadrenia ešte viac prehĺbili a za účelom ich odstránenia je potrebné vykonať vo veci ďalšie dôkazy.

V rámci opätovného prejednania veci je potrebné rozhodnúť o pribratí znalca z odboru cestnej dopravy, vykonať za jeho prítomnosti rekonštrukciu podľa § 159 Tr. poriadku a následne zabezpečiť vypracovanie znaleckého posudku za účelom ustálenia priebehu skutku. Z úkonov vykonaných na mieste činu, najmä z videozáznamu a fotodokumentácie je zrejmé, že od skutku nedošlo na opísanom mieste k žiadnej zásadnej zmene prírodných podmienok, k stavebným, či iným obdobným zásahom, ktoré by bránili vytvoreniu vhodných podmienok tak, ako boli dané v čase spáchania skutku.

V nadväznosti na dôvody odvolania, ktoré boli obžalovaným a jeho obhajcom prednesené na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, po zohľadnení dôkazov, ktoré boli vo veci vykonané, dospel krajský

súd k záveru, že bez vykonania ďalších dôkazov nie je možné zaujať jednoznačný postoj k obrane obžalovaného a následne prijať záver v otázke viny obžalovaného.

Týmito konkrétnymi úvahami sa riadil krajský súd pri prijatí záveru, že je vzhľadom na nové, predtým súdu neznáme skutočnosti, nevyhnuté zrušiť napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. poriadku a nariadiť, aby okresný súd doplnil dokazovanie so zameraním sa na zistenie, či má obrana obžalovaného oporu vo vykonaných dôkazoch a je možné ju akceptovať alebo je naopak vyvrátená ostatnými dôkazmi a je nutné ju posúdiť ako neakceptovateľnú.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

V tomto konkrétnom prípade nie je možné vylúčiť predpoklad, že doplnenie dokazovania by mohlo viesť k iným skutkovým záverom, preto odvolací súd nepristúpil k doplneniu dokazovania, ale vrátil vec po zrušení napadnutého rozsudku na nové konanie a rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Rešpektujúc ustanovenie § 321 ods. 3 Tr. poriadku, bol v dôsledku zrušenia výroku o vine zrušený aj celý výrok o treste, avšak pri jeho preskúmaní neboli zistené žiadne nedostatky, vychádzajúc samozrejme zo stavu veci tak, ako bol konštatovaný súdom prvého stupňa v čase prijatia prvostupňového rozsudku.

Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd po zrušení napadnutého rozhodnutia vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.